

[Svend Jørgensen.]

arbejder man eventuelt kan regne med at få godkendt.

Lynnerup Nielsen: Når jeg rejste spørgsmålet om de ældre arbejdere, dem over 60 år, der nogle gange er blevet hemmet i at få arbejde ved den almindelige beskæftigelseslovgivning, var det netop, fordi de dispensationsbestemmelser, der, som den højtærede arbejdsminister sagde, ganske rigtigt findes, ikke altid bliver anvendt på den mest fornuftige og smidige måde, og jeg har set eksempler på, at adskillige velkvalificerede og arbejdsdygtige ældre arbejdere har været henvist til sådanne beskæftigelsesarbejder, men at der så er blevet forment dem adgang netop af amtskontorerne, som den højtærede arbejdsminister omtalte. Jeg vil naturligvis takke den højtærede arbejdsminister for hans svar på dette spørgsmål.

Hvad angår arbejdstiden, er der for mig ikke megen tvivl om, at skal de ugelønninger, vi har, der for manges vedkommende kun drejer sig om 110 og 115 kr., reduceres med 25 pct., efter at de vedkommende arbejdere har gået meget længe arbejdsløse, så er det faktisk at gøre elendigheden endnu større for de mennesker, som denne lovgivning faktisk tager sigte på at hjælpe fremad.

Jeg forstår naturligvis heller ikke, at det ærede medlem hr. Søren Andersen vil have arbejdstiden til henholdsvis 36 og 42 timer. Jeg tror, det ærede medlem derved hverken tjener kommunalbestyrelserne eller de mennesker, som denne lovgivning tager sigte på at hjælpe. De lønninger, der udbetales ved et sådant arbejde, er så minimale, at de ingen reduktion tåler.

Formanden: Det ærede medlem hr. Søren Andersen har ordet for en kort bemærkning.

Søren Andersen: Det ærede medlem hr. Wiggo Larsen beklagede min stilling og anførte — hvad jeg ikke står uforstående overfor —, at den langvarigt arbejdsløse ikke kan nå at få sin stilling stabiliseret. Men jeg vil overfor dette sige: gælder det ikke produktionen, gælder det ikke samfundet? Der er ikke fremført noget konkret imod det, jeg fremhævede, at det kan blive dyrt for os alle, hvis der ikke bliver produktion nok i byggeindustrien, eller hvis der ikke bliver tilstrækkelig arbejdskraft i landbruget til de forårsdage, der er så travle, og af hvilke det afhænger, hvor stor vor avl, vor produktion skal blive.

Det ærede medlem hr. Svend Jørgensen

nævnte fra sin egen kommunale virksomhed, at måske en enkelt kommune vil sætte arbejder i gang, men for mig siger det ikke så meget, for derved er der ikke givet nogen oversigt over, hvor meget der ville være kommet mere i gang, hvis vi havde haft 48 timers arbejdsuge.

Til det ærede medlem hr. Lynnerup Nielsen vil jeg sige, at jeg mener det i høj grad ville tjene såvel kommunernes som arbejdernes, ja hele samfundets interesse at få loven affattet således, at vi får den størst mulige produktion til gavn for os alle.

Endelig vil jeg udtale, at jeg håber på et resultat under udvalgsarbejdet i retning af de tanker, jeg har fremsat.

Arbejdsministeren (Marius Sørensen):

Jeg opfattede det ærede medlem hr. Søren Andersens udtalelser således, at han ikke mente, man vil standse en beskæftigelsesforanstaltning, fordi der mangler nogle få arbejdere til nogle få dages arbejde i det private erhvervsliv. Denne lovgivning vil jo først og fremmest komme til at virke ude i landkommunerne, og det er egentlig meningsløst, når man ved på forhånd, at der er en hel del landmænd, som har brug for arbejdskraft, men ikke kan bruge denne arbejdskraft hver dag, at forlange, at denne arbejdskraft skal gå ledig for at være til rådighed i de dage, da der er brug for den. Jeg mener ikke, der er det mindste till hinder for — jeg er også gammel kommunalmand —, at man kan have en sådan lille beskæftigelsesforanstaltning i gang og så regulere tilgangen af arbejdskraft ude i erhvervet således, at arbejderne i de dage, erhvervet ikke har brug for dem, kan deltage i arbejderne ved beskæftigelsesforanstaltningerne. Hvis man kan nå dertil, vil man have taget et langt skridt henimod at hjælpe både lønarbejderne og dem, der ikke til stadighed har brug for arbejdskraft, og jeg håber, det vil være muligt ved hjælp af denne lovs administration at nå dertil.

Det ærede medlem hr. Svend Jørgensen spurgte mig, hvad det var for arbejder, der tænktes på med „mindre betydelige kommunale arbejder“. Det er i virkeligheden samme art arbejder som ved de beskæftigelsesforanstaltninger, som omhandles i beskæftigelsesloven, men det er mindre foranstaltninger. Man regner med, at en foranstaltning efter dette forslag højst må andrage 30 000 kr., og så er forslaget til denne lov så elastisk, at man udenom centraladministrationen hurtigt kan bringe en sådan mindre foranstaltning til udførelse.